

zetnek a WACC (Világszövetség a Kereszt-
tyén Kommunikáció számára) több mint
ötven országban vannak tagjai. Fő célki-
tűzéseit vizsgálva érdekes gyakorlati
szempontokkal találkozhatunk. Szorgal-
mazza az evangéliumnak a teljes emberi
életre való alkalmazását, segíti a fejlődő
nemzetek létező egyházi sajtórendszerét,
módot kíván nyújtani különféle egyhá-
zak számára, hogy kommunikációs erő-
feszítéseiket összhangba hozhassák.
Ezentúl segítséget ad az egyházi sajtó
munkásainak, hogy elmélyíthessék szak-
ismereteiket; oktatások, konzultációk,
eszmecserék megszervezésével. Ennek
szellemében adott ismertetést dr. Albert
D. Manuel is munkájukról. Ez az indiai
származású férfi, aki szervezetének sajtó-
szekcióját irányítja, e megbízása előtt
anglikán lelkészként szolgált. Itt több al-
kalmossal tartott előadást a szeminárium
résztevőinek. Rajta kívül több neves
szakteknitely is felsorakozott, ez emelte
a szeminárium színvonalát.

Az előadások mellett a jelenlevők
mindegyike tevékenyen bekapcsolódha-
tott az együttléti programjába. Alkalmán-
ként egy-egy ország képviselői ismertet-
ték kiadványaikat, sajtóéletüket. Egye-
bek között számottevő érdeklődés fogad-
ta a Magyarországi Szabadegyházak
Tanácsa kiadói munkájának ismertetését,
s különösen nagy tetszéssel fogadták a
dr. Billy Graham és *idős dr. Martin
Luther King* magyarországi látogatását is-
mertető színes kiadványokat. A küldöt-
tek megkülönböztetett figyelmet szentel-
tek az etióp és madagaszkári képviselők
beszámolóinak.

A szeminárium eseményei és a részt-
vevők elszállásolása a herrnhuti testvér-
közösség szállodaépületében történt.
Maga Herrnhut igen kis lélekszámú
városka. Nevezetességét annak köszön-
heti, hogy hozzákapcsolódik ennek a
nagy múltú felekezetnek az eredete. Ma
is itt található egy jelentős központja,
néhány szociális intézménye, és itt látha-
tók lenyűgöző műemlékei. Figyelmet
érdemlő a testvérközösség történelme és
napjainkig is meglevő sajátos hitgyakorla-
ta. Különösen azért, mert vitathatatlan,
hogy baptista közösségünkkel azonos
történelmi gyökerekből sarjadt. Csak
gyarapította a szeminárium hallgatóinak
élményeit, hogy lehetőségük nyílt több
gyülekezeti alkalmukon is részt venni.

Az együttléti programjában szerepelt
egy kirándulás. A résztvevők külön autó-
busszal a mintegy negyven kilométerre
levő Görlitz városába mentek, ahol egy-
házi létesítményeket és egyéb nevezetes-
ségeket tekintettek meg. A hazánkából ér-
kezett küldöttek számára különös él-
mény volt hallani a helyi idegenvezető-
től, hogy a város a tizenötödik században
a magyar Mátyás királynak hódolt.

Felejthetetlenek maradnak az együt-
tes áhítatok, a közösen elmondott imád-
ságok s számtalan más mozzanat, amely-
lyel az együtt töltött tíz nap ajándékozta
meg Herrnhut vendégeit. Elmondható,
hogy egészében véve hasznos volt a ren-
dezvény, mely tudásban is, tapasztalat-
ban is jelentősen gazdagította a résztve-
vőket.

Fortin László





Az Európai Egyházak Konferenciája Siófokon tartotta konzultációját 1978. szeptember 26–29-ig. Fent az asztalnál az elnökség (balról jobbra): Dr. G. G. Williams főttkár, Rev. J. Hastings, a konzultáció alelnöke, dr. S. Braecklein, a konzultáció elnöke és dr. Nagy Gyula, az EEK tanulmányi osztályának igazgatója. Lent Laczkovszki János, a baptista egyház elnöke, és Viczián János lelkipásztor (tolmács)



A Baptista Egyház hírei

1978. július 1-től 1979. június 30-ig

HAJLÉKOT AD NÉPÉNEK AZ ÚR

JÁNOSHALMA

1978. július 10-én reggel, a szerszámokkal érkező gyülekezeti tagok rövid áhítatot tartottak, mielőtt hozzáláttak volna az imaházat körülvevő elavult épületek lebontásához. Az erőfeletti munkára gondolva elénekelték az „Adj új erőt, Urunk” kezdetű éneket. A 103. zsoltár alapján áldották az Urat azokért, akik 50 éve az imaházat építették. Áldották az Urat a gyülekezetért, amely kész az áldozathozatalra – pénzben és munkában egyaránt! A testvérekért, akik dolgozni fognak, a tervezőért, Marosi testvérért, aki nagy türelemmel igen jó munkát végzett; a testvéri gyülekezetekért, amelyek önzetlen anyagi segítséget nyújtanak. Áldották az Urat, mert hozzákezdhettek a munkához, s mert számíthatnak az Ő segítségére.

BUDAPEST – PESTLŐRINC

1977. augusztus 3-án helyezték el az imaház és lelkészlakás alapkövét. Azóta folynak az építkezési munkálatok.

1978. augusztus 3-án meglátogatta az építkezést *Laczkovszki János* testvér, egyházunk elnöke és felesége. Meleg szavakkal köszöntötték a munkásokat. Az egyházelnök arra buzdította a jelenlevőket, hogy a gyülekezeti tagok is épüljenek fel lelki házzá, akikben Isten megdicsőítheti magát. További szorgos munkára buzdította a testvéreket, imádságban erőt kért Istentől a hátralevő feladatok végzéséhez.

Jó tudni, hogy a munkákból a gyülekezet minden rétege igyekszik kivenni részét. A testvéri szeretet mutatkozik meg abban is, hogy a szomszéd gyülekezetek tagjai, sőt távolabb élő testvérek is részt kérnek a munkából, vagy anyagi áldozattal segítik az építkezést.

NYÍRMÁRTONFALVA

A sok munkát és áldozatot vállaló gyülekezet 1978. augusztus 26-án nyitotta meg az Úr dicsőségére épített modern, szép kivitelű imaházát.

Az ünnepölbe öltözött népes vendégseregben a meghívottak között *Révész László* missziói alelnököt, *Hajnal József* egyházkerületi elnököt és *Rácz István* egyházkerületi jegyzőt köszönthette *Cserepka Pál*, a körzet lelkipásztora.

A kedves alkalmat megtisztelték jelenlétükkel *Cseke Béla* a Hajdú-Bihar megyei Tanács egyházügyi titkára, a nagyközség tanácselnöke, a helyi és a vámospécsi református egyház lelkipásztora és a helyi görög katolikus egyház lelkésze is.

Az új kápolnát a 24. zsoltár igéivel nyitotta meg *Hajnal József* testvér, hogy az áldozatos, sok munka után a nyáj és pásztorja megpihenhessen az Ige mellett az Úr lábainál.

Az első igehirdetést *Révész László* testvér tartotta 2Krón 7:1–16 alapján.

Ez az imaház is azt példázza, hogy ahol nem a meghátrálás szellemében néznek a misszió jövőjére, hanem a Krisztusba vetett hittel, ott egy kicsiny gyüleke-

zet által is nagy eredményeket ér el az Úr.

GALGAGUTA

1978. október 8-án verőfényes szép őszi vasárnapon, nagy örömmel sereglett össze a galgagutai körzet testvérisége és más gyülekezetekből is többen, hogy együtt ünnepeljenek a galgagutai testvérekkel a szépen felújított imaházban. Az ünnepségen egyházunk missziói alelnöke, *Révész László* testvér Agg 2:1–9 alapján többek között ezeket mondta: „Jó dolog, ha törődünk az Úr házával. Mint ahogy a konyha vagy a szoba bemutatja a ház asszonyát, úgy az imaház is bemutatja a tagokat. Jó dolog, ha a használatból kopik. Az Úr azt kérdezi a próféta által: Ki látta ezt a házat első dicsőségében? Ma délelőtt ránk is kérdez Isten. Ránk, az ő népére: Milyen az életed? Milyen a szíved? Olyan, amilyennek teremtettem? Vagy bűn és tisztátalanság szennyezte be? Templom-e a szíved?”

GYŐR

1978. október 8-án az őszi hálaadónapon meglelégedéssel és Istent dicsőítő szolgálattal vette számba a gyülekezet az Úr megannyi áldását. A testvérek az imaterembe és a lelkipásztorlakásba nagy pénzbeli áldozat árán központi fűtést szereltek és tatarozták a helyiségeket. Isten megsegítő kegyelmét tapasztalták, ezért a köszönet szava nem maradhatott ki életükből. A gyülekezetet *Szilágyi Sándor* komlói lelkipásztor igei tanítása segítette Isten iránti hálája helyes kifejezésében.

SZIGETSZENTMIKLÓS

1978. október 15-én ünnepi istentisztelet keretében ajánlotta föl az Úrnak az új lelkipásztorlakást a szigetszentmiklósi gyülekezet. Az igehirdetés szolgálatát *dr. Palotay Sándor* testvér, a Szabadegy-

házak Tanácsa elnöke végezte. *Laczkovszki János* egyházelnök ajánlotta föl az Úrnak a szolgálati lakást. *Villányi Péter* helyi református lelkész gyülekezete nevében szólt (a református testvérek társadalmi munkával és pénzbeli támogatással is segítettek).

A vendégek megtekintették a nagy anyagi áldozattal és példás lelkesedéssel fölépült házat, amely a terveknek megfelelően jól illeszkedik környezetébe, és minden tekintetben célszerű. A gyülekezet áldozatvállalását egyetlen adat hadd jellemezze: a testvériség által végzett társadalmi munka értéke megközelíti a félmillió forintot.

JUBILEUMI ISTENTISZTELET SZOKOLYÁN

Hálaadással emlékezett meg 1978. október 15-én a szokolyai gyülekezet imaháza felépítésének 30. évfordulójáról. Legyen áldott Isten, hogy a háború utáni, új társadalmi rend kezdeti szakaszán megépülhetett ez a szép, tornyos, baptista templom és immár harminc békével áldott esztendőn át hirdették benne a Krisztus evangéliuma.

Az imaház megnyitása 1948. október 17-én volt. Azóta eltelt három évtized. A templomépítők közül sokan megérkeztek már az „örökkévaló hajlékokba”.

A délelőtti istentiszteleten *Mészáros Kálmán* szakterületi alelnök hirdette az igét a 2Krón 6:17–21 és 1Kor 3–16 igék alapján. Délután *Dobner Béla* Budapest, József utcai lelkipásztor a Kol 1:12–1:4 alapján prédikált: „Egyedül Isten illeti a köszönet és hála hódoló szava azért, hogy felépülhetett harminc évvel ezelőtt ez az imaház és azért is, hogy azóta folyamatosak benne az istentiszteletek... Hálát kell adnunk azért is az Atyának, hogy alkalmasakká tett minket, akik alkalmatlanok voltunk az építő jóra.”

Ifj. Lakati Ádám felolvasta az építés történetét. Megemlítette, hogy *Marosi Béla* építész testvér terve alapján és határozat segítségével épült fel az imaház

Isten dicsőségére. A helyi református gyülekezet lelkipásztora, *Szabó Sándor*, gyülekezete nevében Isten igéjével kívánt áldást az ünneplő baptista testvériségnek.

Lakati Ádám presbiter hálaimájával ért véget az ünnepi istentisztelet.

BUDAPEST – ANGYALFÖLD

1978. november 12-én istentisztelet keretében emlékezett meg a gyülekezet a *Váci úti imaterem megnyitásának 40. évfordulójáról*. Ezzel kapcsolatban felolvasták a Békehírnök 1938. évfolyamából az imaház megnyitásáról írt beszámolót. Hálát adtak az Úrnak, aki annak idején a gyülekezetnek ajándékozta ezt a termet, mely azelőtt kávéház volt, most pedig immár negyven éven Isten imádságának és az Ő igéje hirdetésének a helye. Ez az istentiszteleti hely is igazolja, hogy a baptizmus kész szívvel karolta fel az elnyomottakat – közöttük az angyalföldi proletárokat is –, hogy a legfőbb jóban, Krisztus evangéliumában részesítsék őket.

CSETÉNY

Ebben a községben kezdetben házaknál tartották az összejöveteleket, majd egy kis hajlékot vásároltak és többszöri alakítással alkalmassá tették arra, hogy Isten népének lelki otthona legyen. Az Úr 1977-ben hozta el annak a lehetőségét, hogy egy korszerű imatermet építhessen a gyülekezet. Az új imatermet 1978. november 19-én vette használatba a gyülekezet.

A környező gyülekezetekből és a helyi közösségekből is eljöttek erre a napra a lelki testvérek, hogy osztozzanak a csetényiek örömeiben. *Pocsik Béla* testvérnek, a körzet lelkipásztorának megnyitó biznyságtétele és imádsága után *Vas Ferenc* medgyesegyházi lelkipásztor vezette az imaórát. Az egyház elnökségét *Mészáros Kálmán* szakterületi alelnök képviselte. Salamon király templomszentelési imájából (2Krn 6)

merítette a tanító üzenetet. A templom-építés az élet jele egy gyülekezetben. Azonban lelkileg is növekednünk kell és Isten házává épülnünk, hogy betölthessük szolgálatunkat a világban Isten dicsőségére és embertársaink javára!

A Dunántúli Egyházkerület nevében *Mizerák Sándor* testvér, balatonszemesi lelkipásztor adott át üdvözlétet és szolgált az Ige üzenetével. Legyen ez a hely valóságosan Isten háza, az ég kapuja, ahol sok ember találkozik Istennel és új szívet nyer tőle!

A testvéri jó viszonyt tanúsította az, hogy a megnyitó istentiszteleten ott voltak a szomszédos közösségek lelkipásztorai és tagjai is. *Somogyi Sándor*, a helyi református gyülekezet lelkipásztora, *Mátis András* sikatori evangélikus lelkész, és *Pintér Imre*, a pünkösdi közösség pásztorja szoltak buzdító szavakat Isten igéjéből.

VÁC

1978. december 10-én ünnepelte a váci gyülekezet megalakulásának 20. évfordulóját. Bár az idő tengerében hűsz esztendő cseppnyinek tűnik, mégis sok öröm, áldás és próba emlékét őrzi e két évtizedből a gyülekezet.

A gyülekezet történelmét *iff. Gerstner Károly* testvér olvasta fel. Vázolta a missziói próbálkozások korát és jelezte a gyülekezet alakulását és fejlődését. Utóbbival kapcsolatban kiemelte, hogy 1958 végén *Mészáros Kálmán* szokoljai lelkipásztor és *id. Lakati Ádám* presbiter felkeresték a Vácott lakó nyolc baptista testvért. Ettől kezdve rendszeresen tartottak gyülekezeti alkalmakat családkoránál, majd 1959–64-ig *id. Gerstner Károly* testvér adott helyet otthonában a növekvő gyülekezetnek. Időközben több család beköltözése által is növekedett a gyülekezet, ekkor vált szükségessé egy imateremnek alkalmas helyiség vásárlása. Hűsz év alatt a következő lelkipásztorok végeztek szolgálatot a gyülekezetben: *Mészáros Kálmán*, *Dobner Béla*,

Hargas Gyula, Herjeczki András (1976-tól ismét Hargas Gyula). A gyülekezet több éve tervezi egy új imaház felépítését. Mindig reménységgel tekintett a megvalósulás felé. Az ünnepi alkalom örömet fokozta az a tény, hogy a hatósági engedély alapján nemsokára megkezdheti a váci gyülekezet az új hajlék építését. Jó reményre jogosít a gyülekezet békessége és az, hogy a tagok valamennyien építő és megbecsült tagjai társadalmunknak.

KAZINCBARCIKA

1979. március 24-én került sor az imaház alapkövetételére. A harmincas évek óta élnek itt hívők. Hat éve volt lakásban tartanak rendszeres istentiszteleteket. Az elmúlt évben azonban a gyülekezet azt a szép és örövendés feladatot kapta, hogy a lakást eredeti rendeltetésére szabadítsa fel, az istentiszteleteket pedig egy erre a célra épített bővítményben, ugyanazon a helyen tartsa meg a jövőben. Azóta a gyülekezet tagjai a célért rendszeresen imádkoztak, bőkezűen adakoztak és hálásan fogadták el az Úrtól e feladat teljesítésének lehetőségét. Részt vett áldozatos munkájukban a sajószentpéteri körzet testvérisége.

Az alapkövetélt *Mészáros Kálmán* szakterületi alelnök testvér végezte el, aki már évek óta foglalkozott a gyülekezet szép tervével. Jelen volt az ünnepségen *Marosi Béla* testvér, az épület tervezője és megjelent a szomszédos tiszalúci körzet lelkipásztora, *Nemeshegyi Zoltán* testvér is. *Szebeni Olivér* helyi lelkipásztor üdvözlő szavai és igeolvasása után a vendégek egy-egy szép bibliai idézettel, buzdító szavakkal, de elsősorban imádsággal járultak hozzá a nagy és nemes munka teljesüléséhez. Az alapkövetés elhelyezése után *Mészáros testvér* Ezsdrás 3:10–11-et olvasta föl, majd kifejezést adott Isten iránti hálájának. *Marosi testvér* a gyülekezet egységének létfontosságát hangsúlyozta.

BONYHÁD

1979. június 2-án került sor az új imaház fölavatására. A múlt században épült régi imaház tőzsomszedságában van a Bonyhádi Cipőgyár. A gyár fejlesztési tervei területbővítést tettek szükségessé. Egyházunk és a cipőgyár között mindkét fél számára kedvező megállapodás született, melynek következményeként a bonyhádi gyülekezet birtokba vehette a cipőgyár által fölépített, tetszetős kivitelezésű és megfelelő méretű új kápolnát.

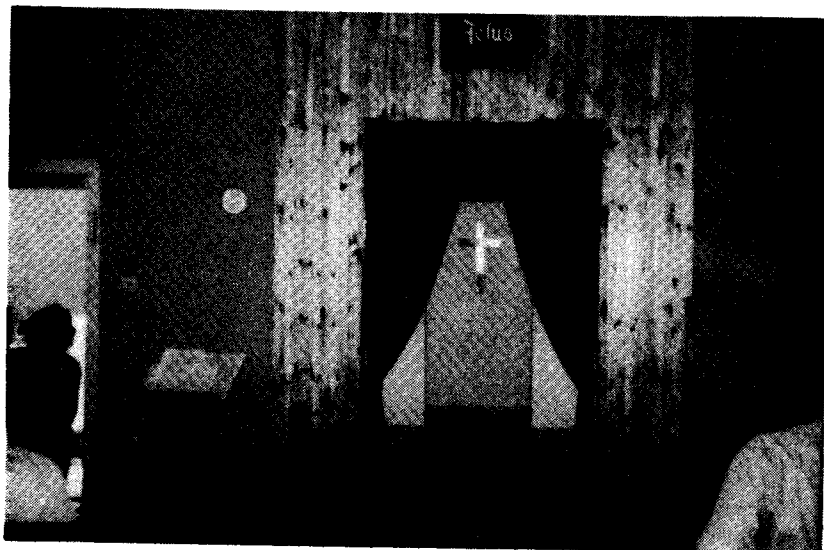
Az imaházavatató ünnepségen részt vett *Mészáros Kálmán* szakterületi alelnök, *Gerzsenyi Sándor*, a Dunántúli Egyházkerület elnöke, *Szilágyi Sándor* kerületi jegyző. Jelen voltak még: *Barbarics Lajos* testvér, az Építésügyi Bizottság képviselőjében, *Gyarmati György* református és *Kréling Dániel* evangélikus lelkészek, valamint a Bonyhádi Cipőgyár és a Hazafias Népfreont képviselői.

A mintegy nyolcvan férőhelyes imaház ajtajánál *Pátkai Béla* testvér, a helyi gyülekezet lelkipásztora olvasott igeverseket a 84. zsolttárból: „Boldogok, akik házában laknak.” Az új imaházban az első igehirdetést *Mészáros testvér* tartotta a 2Krn 6-ból vett alapigék szerint. Ezt követően a vendégek köszöntései, felszólalásai következtek.

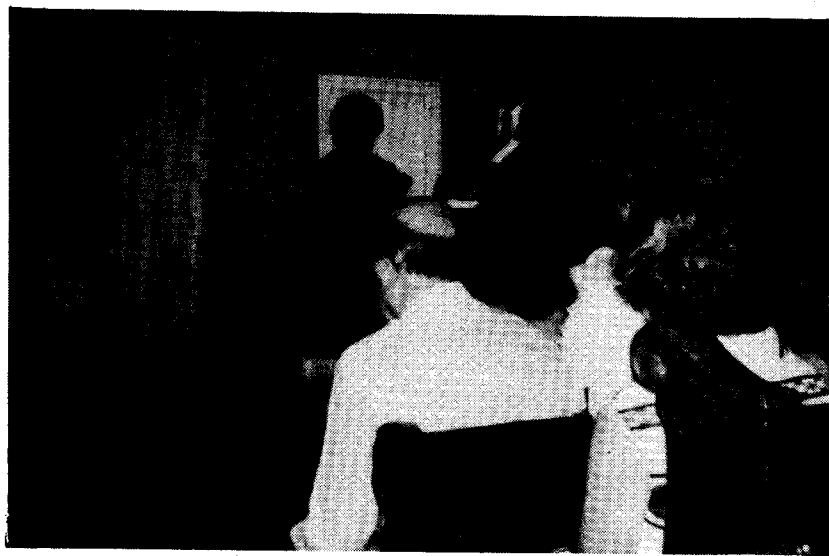
A régi imaház a múlttól beszél. Ez az új pedig fejezze ki a gyülekezet jelenét és jövőjét! Szép példája itt Bonyhádon a megértő együttműködésnek ez az imaház. Így is lehet, sőt, ma már csak így szabad élnünk ebben a társadalomban. Ezt az új lakást „be kell laknia”, étellel kell megtöltenie a gyülekezetnek. Az imaházak változhatnak, de a bennük hirdetett evangélium soha ne változzék!

VÁSÁROSNAMENY

Vásárosnaményt nemrég nyilvánították várossá. Ebben a helységben áldozatkész testvérek élő hittel és nagy akarással



A bonyhádi új imaház megnyitásán Pátkai Béla helyi lelkipásztor szolgál



kezdtek hozzá az imaház felépítésének nelféz munkájához. 1979. június 9-én nyitották meg, hogy az Ige után vágyakozó testvéreknek lelki otthont nyújtsion.

Az ajtónyitás előtt *Hajnal József* egyházközségi elnök olvasta Isten ígét, a 122. zsoltárt. Az örvendező gyülekezet szívét a hála és az áhítat boldog érzése töltötte el. Az ünnepi istentiszteleten *Révész László* missziói alelnök testvér köszöntötte az ünneplő gyülekezetet, a jelenlevő lelkipásztorokat, majd a 84. zsoltár és 2Kor 6:16b. alapján ígét hirdett.

Hálaadással emlékezett meg Isten gondviseléséröl, amely lehetővé tette az építkezést. Megbecsüléssel illette azokat a testvéreket, akik fáradhatatlanul végeztek az építést.

Hálát adott a gyülekezet múltjáért,

jelönéért és azért a jövőért, amely nagyban a mai gyülekezeti tagok hűségén, szeretetben végzett szolgálatain múlik.

Révész testvér ezután imádsággal felajánlotta az imaházat az Úrnak, és 1Thess 2:13-17 felolvasása után megnyitottnak nyilvánította az imaházat.

Az ünnepi szolgálat után *Szilágyi Ferenc* testvér, a gyülekezet helyi megbízottja hálaadással emlékezett vissza az építkezés gondjait feloldó örömökre, megtapasztalásokra: „Ez a hajlék Isten háza. Köszönöm az Úrnak, hogy elhozta az alkalmat az építésre és megsegített a munkában. Köszönöm egyházi és állami vezetőink szives segítőkészségét. Köszönöm a nagyvarsányi, a gergelyiugornyai és sok más gyülekezeteknek az áldozatkész segítséget az erőnket meghaladó munkában.”



Építkezés a rákoscsabai imaháznál

VÍZMOZDULÁS

DUNAHARASZTI

1978. augusztus 24-én tíz fehérruhás tett bizonyosságot az Úr Jézusban való hitéről és kötelezte el magát egész élete odaszentelésére, az Úr Jézus szolgálatára. Az alkalmi igehirdetést *Kovács Imre* ny. lelkipásztor végezte, majd *Varga Boldizsár*, a gyülekezet lelkipásztora bemerítette a hitvallókat. Az új tagok beiktatásánál és az úrvacsorai szolgálatnál *Lukács Gyula*, az orgoványi körzet lelkipásztora is közreműködött. Az új tagok közül kilenc a dunaharaszti, egy a szanki gyülekezet tagja lett.

GALGAGUTA

1978. október 8-án négy fehérruhás bizonyágtételének és bemerítkezésének lehetett tanúja a gyülekezet.

Az ünnepi alkalmon *Révész László* missziói alelnök testvér Máté 3:13–17 alapján a bemerítés jelentőségéről és annak fontosságáról beszélt. Igéjében örömmel és hálával emlékezett az ő bemerítkezésére is, amelyet életében a legszebb napként tart számon.

Nemeshegyi Gyula helyi lelkipásztor hitvallásuk alapján bemerítette az új tagokat. A kézrátétellel való imádkozás után az új tagok először részesültek úrvacsorában.

Kedves szolgálatot végzett a galgagutai gyülekezet pengetős zenekara az ifjúsága.

HAJDUBÖSZÖRMÉNY

1978. október 22-én nyolcan pecsételték meg hitüket alámerítkezésükkel. *Nagy Nándor* tiszagyulaházi lelkipásztor Máté evangéliuma 3. része alapján tartott bevezető beszédet. Krisztus követésének útján első lépés az engedelmesség – mondta Nagy testvér –: aki hisz és bemerít-

kezik, az üdvözüli. Az elindulás sohasem késő . . . Aki nem indul el, soha nem érkezik meg. A megkezdett úton tovább kell menni, hogy megteremthessük a Lélek gyümölcsseit.

A bemerítést *Imre Albert* helyi lelkipásztor végezte, amit az új tagokért való imádkozás követett. Az új tagok bizonyágtétele és az énekkar szolgálata után, a „Minden, minden nékem Jézus” kezdetű énekkel zárult az örömnépepély.

SZOKOLYA

1978. november 19-én tartotta évi hálaadónapját a szokolyai gyülekezet. Délelőtt családi, bensőséges keretek között nemcsak a hálaadás, hanem a hálaáldozat örömét is átélhette a gyülekezet. Délután népes gyülekezet előtt fehér ruhában tett vallást két nőtestvér a Krisztus melletti döntéséről. Mindketten a váci gyülekezet tagjai. Túl vannak már az élet delén, de örömmel indultak el a keskeny úton. Az igehirdetés és bemerítés szolgálatát *Hargas Gyula* helyi lelkipásztor végezte. A lelki útvaló átadása és az áldáskérő imádság után fölcsendült az igei felszólítás a helyi gyülekezet énekkarának ajkáról: „Hüségessé légy halálodig!” Mindnyájunk imádsága, hogy a jó Pásztor oltalma alatt éljenek és növekedjenek mindazok, akiket elhívott a kegyelem Istene!

GYŐR

Négy fiatal testvérben munkálta ki a Szentlélek az Úr Jézus melletti döntést. Az új tagokat 1978. december 10-én merítette be *Pócsik Béla* körzeti lelkipásztor. Ezen az alkalmon *Szücs József* testvér, a Budapest – Rákosszentmihályi Gyülekezet lelkipásztora a bemerítésről és az imaéletről tartott gazdag igehirdetést. Az Úrral elindulni életutunkra – ez nagy

öröm, de ez csak a kezdet, az üdvösség azé, aki mindvégig kitart a keskeny úton (Mt 24:13).

BUDAPEST – PESTLŐRINC

Örvendező és hálás szívvel ülte meg a karácsonyi ünnepeket a pestlőrinci gyülekezet, mert a várakozási idő – az advent – alatt négy fiatal tett bizonysgot a gyülekezet előtt arról a változásról, amely életében végbement. Így a karácsonyi ünnepeket 1978. december 26-án bemerítési istentisztelettel koronázhatták meg, amelyre a kispesti imaházban került sor.

E kedves ünnepen ApCs 8:26–40 alapján az etióp kincstárnok megtéréséről szólt az igehirdetés. „Ime a víz! Mi akadály, hogy bemerítkezzem?” Az akadályokat ma is a kincstárnok hitvallása hárríthatja el: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia!”

A bemerítést *Révész László* helyi lelkipásztor végezte.

Hiszük, hogy a pestlőrinci gyülekezet nemcsak számbelileg, hanem lelkileg is erősödött ez esemény által.

KONDOROS

1978. december 31-én, az esztendő utolsó napján megtartott istentisztelet keretében az újonnan épült imaházban bemerítési ünnepélyt tartott a gyülekezet. Hét fehér ruhás – két idős és öt ifjú törekvő – döntött az Úr Jézus Krisztus mellett. Hat bemerítendő helyből, egy pedig a körzetből, Csabacsúdról való volt.

A bemerítési istentiszteleten *Vass Ferenc* ny. lelkipásztor testvér Ef 1:13 alapján prédikált. „Ha öröm van a mennyben egy bűnös megtérésén, akkor most hétszeres az öröm. Ennek Jézus vére volt az ára. Vért verejtékezett, ily sokba került az elvesztett bárány a jó Pásztornak. Akik elfogadták a Szentlélek elpecsételését, azok a hívők . . . Ha nincs belső meggyőződés, akkor ez a bemerítés

csak üres szertartás. A bemerítés jegy, mint a hitelesítő pecsét a hivatalos okmányon” (Mt 3:13–17).

A bemerítést *Hetényi Lajos* helyi lelkipásztor testvér végezte, miután a bemerítendők megvallották hitüket. Hetényi testvér beszédében kiemelte: „Imé, azok, akik nagyon távol voltak az Úrtól, milyen közelvalókká lehettek, s most itt állnak fehér ruhában. Bűneikkel kellett vívódnuk, de volt Golgota és van győzelem, mert Krisztus már érettük is lerótt az áldozatot . . . Legyetek ti is Krisztus hű tanúi! . . . Arra kérjük az Urat, hogy e községben hadd ismétlődjék meg a bemerítés minél gyakrabban! Dicsőség legyen az Úrnak azért, ami itt történt, mert Isten munkája ez!”

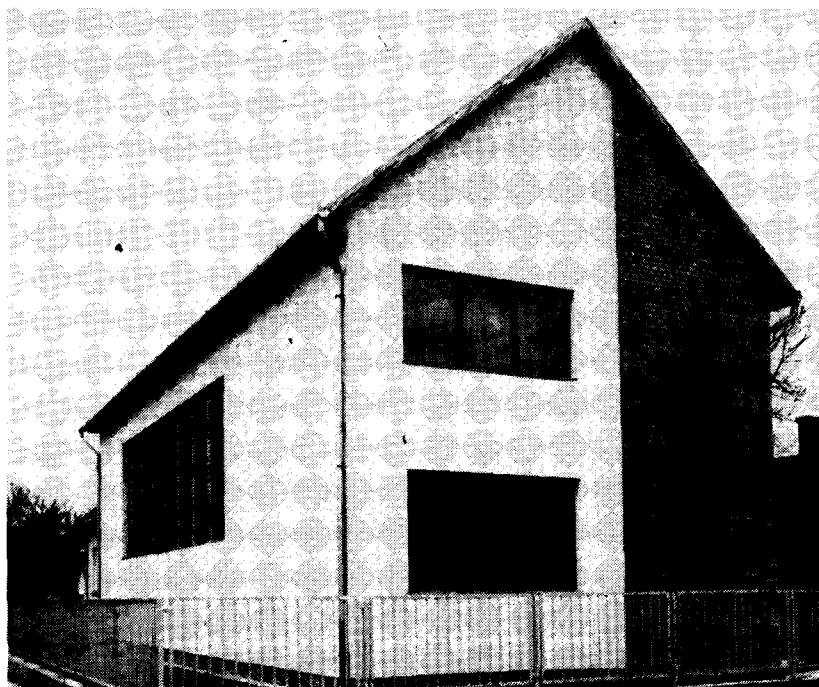
HOSSZÚPÁLYI KÖRZET

1979. március 11-én nagy örömben volt része a körzet testvériségének. Újra elénekelhették a „Megmozdul a parton a víz” kezdetű éneket. Megelőzően tanúi lehettek annak, hogy az Úr csodásan működik ma is, amikor egy édesapa kisfiával együtt fehér ruhába öltözve a bemerítő-medence mellett tett bizonysgot arról, hogy Isten szeretete miképp formálta át az ő kemény szívét. Néhány hónappal azelőtt még bántotta a feleségét, aki hívővé lett, most pedig örül annak, hogy saját életének megváltozásával gyermekét is elősegíthette a döntésben, hogy elfogadja Jézust, mint Megváltóját. Most már boldogan mondhatja: „Én és az én házam népe az Úrnak szolgálunk”.

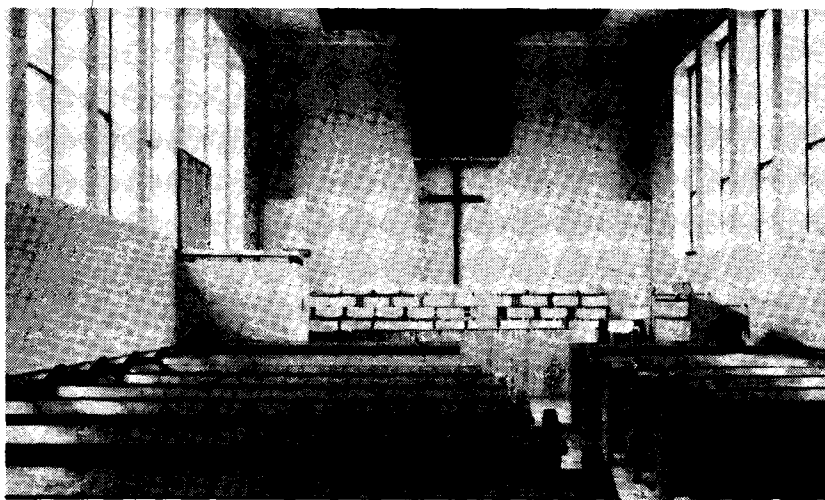
A bemerítésen *Magyar László*, a magyarhomorogi körzet lelkipásztora hirdette az ígét. ApCs 8:26–40 alapján szólt a megtérés és bemerítés igei igazságáról. A bemerítést *Szabó Pál*, a körzet lelkipásztora végezte.

BUDAPEST – JÓZSEF UTCA

Örömnnepe volt a gyülekezetnek 1979. április 1-én. Hat fehér ruhás



Az új kondorosi imaház kívülről és belülről



testvér tett bizonyosságot az Úr Jézus bűnbocsátó szeretetéről. „Eltemetttven Ővele együtt a bemerítésben . . . vele is támadtok föl az Isten erejében vetett hit által, aki föltámasztotta Őt a halálból” (Kol 2:12). Őt testvér a József utcai gyülekezet, egy nőtestvér pedig az éledező tápiószentmártoni gyülekezet tagja lett a bemerítés által.

DEBRECEN

1979. április 8-án sokszoros volt az öröme a gyülekezetnek.

Őt fehér ruhás fiatal – négy fiú és egy leány – tett bizonyosságot arról, hogy megnyitotta szívét a dicsőség királya, az Úr Jézus előtt.

Az ünnepi igeszolgálatot, valamint a bemerítést *Nyári István* nyugalmazott lelkipásztor testvér – a gyülekezet megbízott lelkigondozója – végezte.

A gyülekezet – a helyi hagyományokat követve – Bibliával, énekeskönyvvel és virággal ajándékozta meg az új tagokat.

Ha öröm van a mennyben egy bűnös megtérése felett, most ötszörös volt az öröm odafenn is.

DERECSKE

Pünkösdvasárnap délelőttjén egy nő-

testvér és egy ifjú követte az Úr Jézust a hullámsírba is. Megelőzően vallást tettek Isten bűnbocsátó kegyelméről az Úr Jézus szabadítása által. A bemerítést *Szlepák Lajos* helyi lelkipásztor végezte. Az ígét *Dobner Béla* Budapest – József utcai lelkipásztor hirdette. Délután volt az új tagok beiktatása. Kívánjuk, hogy minél előbb hasonló lelki örömben és áldásban legyen része a gyülekezetnek! Hisz volt olyan időszak Isten megváltott népének életében, amikor „az Úr minden napon szaporította a gyülekezetet az üdvözülőkkel”

BUDAPEST – BUDA

A Szentlélek munkájáért adott örvendezve hálát a budai gyülekezet 1979. június 4-én. Az esti istentiszteleten hét fehérruhás tett bizonyosságot az alámerítkezéssel is az Úr Jézus Krisztusba vetett hitéről. Hatan a helyi gyülekezetből, egy pedig Tiszavárkonyról. Az igehirdetés és a bemerítés szolgálatát *Viczián János* testvér, a rákospalotai gyülekezet lelkipásztora látta el. *Dr. Szakács Imre* helyi lelkipásztor pedig igei eligazítást adott a bemerítetteknek. A két lelkipásztor, valamint *Bodó Sándor* és *Kmetty Ottó* presbiter testvérek kértek áldást kézrátétellel az új tagok életére.

ÜNNEPNAPOK

KILENCVEN ESZTENDŐ

1978. szeptember 20-án a Budapest – József utcai imaházba Isten előtt hálaadással álltunk meg *Baranyay Mihály* testvér hosszú szolgáló életéért.

A gyülekezet már énekelt, amikor nyílt az ajtó, és szerető gyermekeiktől támogatva megérkezett az ünnepelt.

A 90 év tiszteletet parancsol minden emberben. Ezt a tiszteletadást csak fokozta az, hogy az Úr szolgálja érte meg

ezt a szép időt. A hívő nép pedig a Bibliából tudja, hogy az Úr szolgáinak kettős tisztességet kell adnia.

Az istentiszteleten *Laczkovszki János* egyházelnök a 90. zsoltárral köszöntötte az ünnepelt testvért. *Hetényi Attila* dékán a Baptista Teológiai Szeminárium nevében emlékezett meg a megtett útról, a sokrétű munkáról, a tudományos és missziós munkában való hűséges helytállásról. *Dobner Béla* testvér, a helyi gyülekezet lelkipásztora hirdette az ígét:

„Emlékezzetek meg a ti előjáróitok-ról . . . figyeljétek az ő életük végét és kövessétek őket”.

Tóth Gábor lelkipásztor testvér mélyen átélt és őszinte szavakkal köszöntötte a szolgatársat: „Az értelmesekek pedig fénylenek, mint az égnék fényessége, és akik sokakat az igazságra vezetnek, mint a csillagok, örökkön örökké”.

Amikor *Baranyay* testvér a szószékhez állt, megköszönte a közösség, a gyülekezetek, a testvérek szeretetét. Mint régen, most is mindenért Istennek adta a dicsőséget, Krisztushoz hívta a megfáradtatkat.

TALÁLKOZÁS A JÖVENDŐ LELKIPÁSZTORAIVAL

Közösségünkben a lelkipásztorképzést gyülekezeteink tettekben megnyilvánuló összefogása teszi lehetővé. Isten indítja gyermekeinek szívét a szeretetszolgálatra. Ennek az imatámogatáson túlmenően jelentenie kell az anyagi javak odaszánását is. Eppen ezért a Teológiai Szemináriumtól több száz kilométerre élő testvéreknek is természetes igénye, hogy szeretnék szolgálataik által megismerni a jövő missziómunkásait.

1978. november 25–26-án, a tuzséri gyülekezet láthatta vendégül a teológiai hallgatókat. Különösen a vasárnapi szolgálatokból tűnt ki, hogy nem csak a halál mezsgyéjén állók ajkáról hangozhat meggyőző erővel az örökkévalóságról szóló biznyságtétel. Jézus Krisztus ifjú szolgálai által élesztgette a hallgatókban az örök élet reménységét.

Vasárnap délelőtt és kora délután nemcsak Tuzséron, hanem Kisvárdán, Cigándon Záhonyban és Benken is a teológusok hirdették az örömmüzenetet.

JUBILEUM PÉCSETT

A pécsi gyülekezet 1978. november 26-án ünnepi istentiszteletet tartott, abból az alkalomból, hogy *Meláth József*

lelkipásztor testvér immár fél évszázada áll a szent munkában. A 77 esztendő *Meláth* testvér a pécsi körzet lelkipásztora.

Az emlék-istentiszteleten részt vett *Laczkovszki János* egyházelnök testvér. Ő adta át közösségünk jókívánásait, hálaadással emlékezve a gazdag életútra, amelyet végigjárt *Meláth József* testvér. Ünnepezt testvérünk maradandó értékű szolgálatot végzett nemcsak mint lelkipásztor, hanem mint aki hosszú időn át a Dunántúli Egyházkerület elnöke is volt.

A „régiek” közül *Szabó Gyula* balatonszemesi testvér emlékezett az elmúlt időkre, valamint az „első gyümölcsök” egyike: *Hauí János* testvér, a pécsi gyülekezet tagja. A gyülekezet részéről még sok egyéb biznyságtétel is hangzott, köszöntés, jókívánás, énekes szolgálat, ami mind azt bizonyítja, hogy az utókor tisztelettel és hálaadással tekint azokra, akik hűségesen helytállnak évtizedeken át az Úr szolgálatában. Végül *Gerzsényi Sándor* testvér, a gyülekezet lelkipásztora mondta el áldáskívánását, kifejezve azt a reményét, hogy a jövőben is szeretetben és megértésben fognak együtt munkálkodni, mint a múlt és a jelen Istentől rendelt képviselői.

DÖMSÖDI VASÁRNAP

1979. május 20-án a gyülekezet vendégül látta az egykori Baptista Árvaház növendékeit. Több mint nyolcvan jelentek meg közülük.

Délelőtt egy visszaemlékezés mutatta be az árvaház életét. Ehhez csatlakozott a kisteremben bemutatott kiállítás, amely *Heckman Margit*, az árvák nevelőanyja hagyatékából állt elő. Délután a növendékek élménybeszámoló hangzottak el. Több biznyságtétel bizonyította, hogy az Úr nem hagyja el az árvákat, megsegíti és meghallgatja őket. Megkülönböztetett szeretettel beszéltek *Heckman Margit* mamáról, aki mindig szívén viselte az-árvák sorsát.

Két évvel ezelőtt magnófelvétel készült a nemrég elhunyt Margit mamával. A hangszalagon rögzített szöveg egy részlete üzenet volt féltve-szeretett árváinak: *„Egy is el ne vesszen közületek, hogy a dicsőség hónapban ott lehessetek a nagy találkozáson.”*

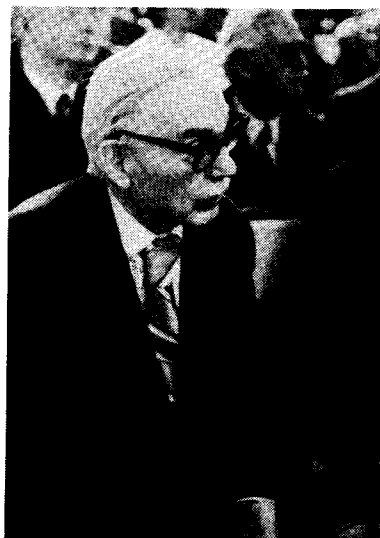
E szavakat mindenki meghatottan hallgatta. Válaszként csillogó szemmel énekelték el az egykori árvaházi gondozottak:

„Imája égbe szállt,
Meghallgatást talált.
Ó, mondd meg, Jézus,
Hogy tied vagyok,
Majd én is ott leszek,
Vele örvendezek,
Ó, mondd meg, Jézus,
Hogy tied vagyok.”

Áldott legyen az özvegyek és árvák Atyja, aki gondot viselt az övéiről, és alkalmat adott a bensőséges találkozás létrehozására!



Meláth József testvér és felesége szolgáló életüknek 50. évfordulóján



Marosi Béla testvér. Építészmérnöki tevékenységének sok szép imaház és lelkipásztorkálás a tanúja



A 90 éves Baranyay Mihály testvért köszönti a József utcai imaházban Dobner Béla lelkipásztor

Missziós idők nagy tanúi: Kovács Imre nyugalmazott egyházelnök, Vass Ferenc és Bondor János nyugdíjas lelkipásztorok



„RENDELT NÉMELYEKET PÁSZTOROKUL”

BOLDVA

1978. augusztus 27-én a tiszalúci körzetben *Nemeshegyi Zoltán* lelkészjelöltet *Laczkovszki János* egyházelnök testvér felavatta és beiktatta lelkipásztori tisztebe.

A boldvai gyülekezet nagy lelkesedéssel készült erre az ünnepségre és meleg szeretettel fogadta a sok helyről egybegyűlt hívő népet. Az együttléti imaórával kezdődött, melyen *Fekete László* testvér, a körzet ügyintéző lelkipásztora 4Móz 28:1–8 versek alapján buzdított háladársra és könyörgésre. *Laczkovszki testvér* 2Tim 2:13–20 alapján prédikált. Bevezető szavaiban elmondta azt, hogy kedves emlék köti őt ehhez a vidékhez és a körzet gyülekezeteihez, mert első munkaterületéhez tartozott ez a körzet. Ezért vállalta örömmel a megtisztelő szolgálatot. „Nagy nap ez a körzet életében – mondotta –, de nagy nap ez *Nemeshegyi Zoltán* testvér és felesége életében is.” Nagy erővel hangzott a biznyságtétel arról, hogy: „Hű az Isten”.

A délelőtti istentisztelet keretében történt meg az avatás, amit *Nemeshegyi Zoltán* testvér hitből fakadó, szép vallás-tétele előzött meg. Kézrátétellel hat vendég lelkipásztor kért áldást az új lelkipásztorra.

Délután folytatódott az unnepi istentisztelet. Az igehirdetést *Laczkovszki testvér* végezte 1Tess 2:1–10 alapján. „Bátran valljuk meg Jézus Krisztust. Ne legyen bizonytalan a kürt zengése. Hirdessük Isten hatalmas dolgait. Ez a lelkipásztor első feladata, hogy a gyülekezet erősödjön a hirdetett ige által és még sokan üdvözüljenek.”

Ezután *Papp János* salgótarjáni lelkipásztor mint előd, átadta a szolgálatot utódjának, és sok áldást kívánt a körzet és az új pásztor munkájára. Ezt követően *Nemeshegyi testvér* biznyságtételét hallgatta meg a gyülekezet.

Az üdvözlések hosszú sorát *Nemes-*

hegyi Gyula galgagutai lelkipásztor, az új pásztor édesapja kezdte meg. Megható szavakkal mondta fiának a páli ígét: „Igyekezé, hogy Isten előtt becsületesen megállj mint oly munkás, aki szégyent nem vall . . .” Meleg szavakkal üdvözölte őt az édesanyja is. *Balog Miklós*, *Fekete László* és *Nagy Nándor* szomszéd lelkipásztorok egy-egy igeverssel üdvözölték új szolgatársukat. A helyi és a környékbeli református gyülekezetek is köszöntötték a lelkipásztor házaspárt.

A tiszalúci körzet nevében *Komáromy Károly* diakónus testvér ígerte, hogy mindenben segíteni fogják lelkipásztorkat. A lelkipásztornék nevében *Balog Miklósné* üdvözölte az avatott testvért és feleségét.

DEBRECEN

A gyülekezettől *Oláh Lajos* lelkipásztor és felesége, valamint gyermekei közül *Miklós* és *Márta* vettek búcsút 1978. augusztus 27-én. Testvéreink *Kiplingbe* (Kanada) utaztak, hogy ott négy éven át missziós szolgálatot végezzenek.

A búcsú-istentiszteleten egyházunk elnökségét *Révész László* missziói alelnök képviselte.

Az És 6:1–8 alapján *Ésaiás* engedelmességéről szólt, amely nemcsak az elhívás pillanatában, hanem egész életében jellemezte a prófétát.

Révész testvér hangsúlyozta, hogy a lelkipásztori szolgálatot – itthon és külföldön – csak ezzel az engedelmességgel lehet gyümölcsözően végezni.

Isten iránti hálával emlékezett meg *Révész testvér* arról a szolgálatról, amelyet *Oláh Lajos testvér* hazai misszióinkban eddig végzett. Az újabb szakasz sem üdülés lesz, hanem sok áldozatot, szeretetet igénylő szolgálat.

Oláh Lajos testvér Jn 12:25–28 verseivel emlékezett és búcsúzott a gyüle-

kezettől: „Mi még nem fejeztük be a munkát. Hogy mi vár reánk, nem tudjuk. Nem titkoljuk, hogy nagy megelégedéssel szolgáltunk a testvérek között. Most elmegyünk. Igerjük, vigyázók leszünk, hogy ne szegyent, hanem dicsőséget szerezzünk az Úr nevére.”

Az egyházkerület nevében igével búcsúztatta Oláh testvérüket *Hajnal József* testvér is. Majd felesége a lelkipásztornék és a nőtestvérek nevében búcsúzott Oláh Lajosné testvértől. A debreceni gyülekezet nevében *Koncz Lajos* testvér búcsúzott a távozó lelkipásztorcsaládtól: „Megnyugszunk Isten akaratán . . .”

Végül *Oláh Lajosné* testvér vett búcsút a gyülekezettől: „Készek voltunk közölni Veletek nemcsak magunkat, hanem az Isten evangéliumát is.”

KISKÖRÖS

A gyülekezet 1978. november 11-én fogadta új lelkipásztorát, *Mónus Dániel* testvért és családját. Az ünnepségen nagyszámú testvériség, sok szolgatárs és a helyi egyházak képviselői vettek részt. Megjelent a beiktatáson *Laczkovszki János* egyházelnök és *Hargas Gyula*, a Közép-magyarországi Egyházkerület elnöke is.

Az igehirdetést *Laczkovszki János* egyházelnök testvér tartotta, Lk 12:35–43 alapján. „Hűnek kell lennünk Istenhez és szeretnünk kell az embert. Háló testvér halálával egy korszak zárult le a gyülekezet életében. Ez a nagy erőfeszítéssel és műgonddal megszépített imaház mindig emlékeztetni fog reá. Most azonban épüljön tovább a lelki ház!”

Az igehirdetés után a lelkipásztor és a gyülekezet ünnepélyes fogadalomtétellel következett, majd *Laczkovszki* testvér beiktatta új tisztébe *Mónus Dániel* lelkipásztort.

Ezután *Boros Gergely* ügyintéző lelkipásztor átadta az új lelkipásztornak a gyülekezet szolgálatát.

Mónus testvér rövid bizonyágtételében örömmel adott hálát az isteni veze-

tésért, amelyet már két előző szolgálati helyén is tapasztalt.

Ezután a köszöntések hosszú sora következett. Az üdvözlésekre válaszul *Mónus* testvér elmondta: „Tudom, hogy sok munka és nagy felelősség hárul reám, éppen ezért imádkozunk együtt, mert az Úr meghall imát.”

CSÖMÖR – CINKOTA

1978. december 9-én iktatta be *Révész László* missziói alelnök testvér *Nagy Benjámint* a Csömör – Cinkota Körzet lelkipásztori szolgálatába.

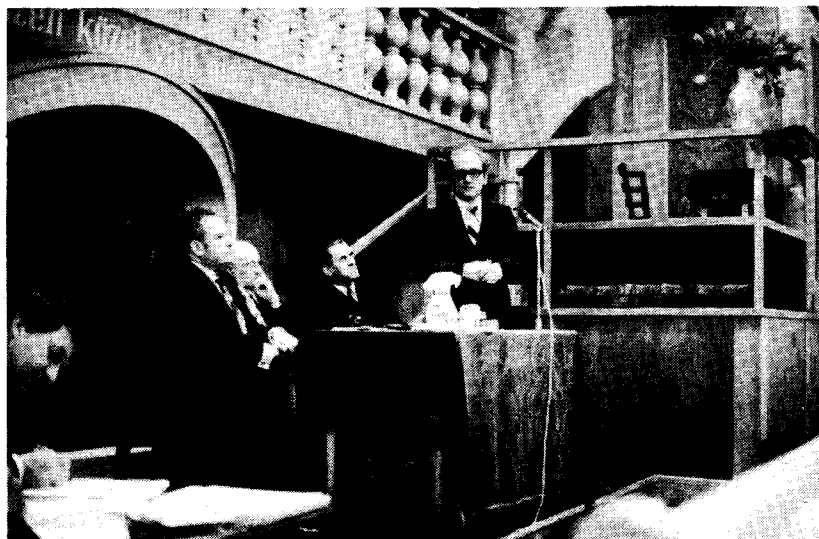
Révész testvér a 2Thess 2:13–17 alapján hirdette Isten üzenetét. „Tulajdonképpen minden lelkipásztor-beiktatás egyben hálaadó alkalom is. Meg kell tanulnia a gyülekezetnek és a pásztornak együtt hálát adni.” Állhatatosságra buzdította mind a gyülekezetet, mind az új pásztorát, majd beiktatta *Nagy Benjámint* tisztébe. *Mónus Dániel* szolgálatadó szavai után az új pásztor Jn 1:23 alapján vallást tett küldetéséről: „Én kiáltó szó vagyok itt a gyülekezetben, ahová állított az Úr . . . Ne reám, hanem az Úr Jézusra nézzetek!”

A helyi gyülekezet nevében *Czmerek János* testvér köszöntötte *Nagy* testvért, hangsúlyozva az olvasott *Filippi 4:4–7*-ből, hogy: „Semmi felől ne aggódjatok!”

Az üdvözlések és a lelkipásztori köszöntések sorát *Hargas Gyula* testvér zárta. Álljon az általa idézett ige figyelmeztetésül és útmutatásul minden lelki munkát végzőnek: „Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen!” (Jn 11:26).

BUDAPEST – ÚJPEST

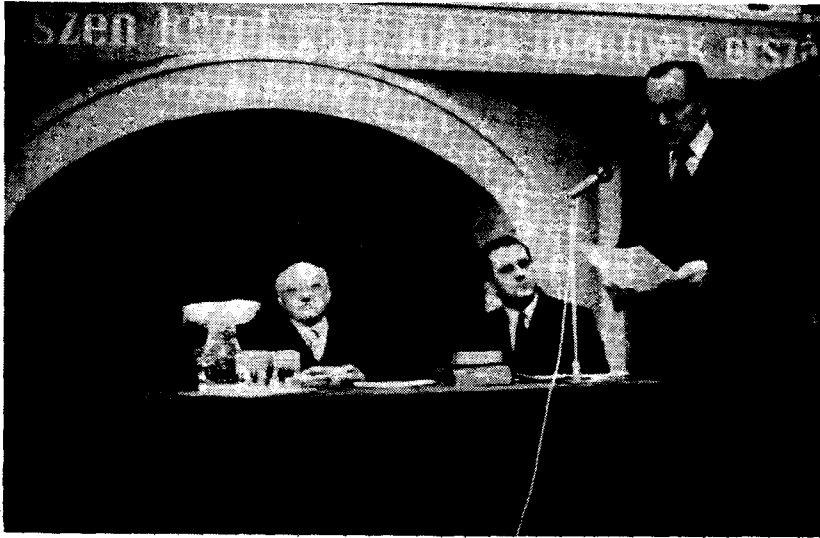
1979. március 11-én búcsúzott az újpesti gyülekezet nyugállományba vonuló lelkipásztorától, *Lázi Sándor* testvértől, aki közel négy esztendeig munkálkodott közöttük. Az ünnepi istentisztelet igéjét *Laczkovszki János* egyházelnök testvér hirdette, majd az ifjúság szolgálata gazdagította a kedves alkalmat.



Dr. Gerzsenyi László, Clevelendből hazatért lelkipásztor köszönti a testvéreket a közgyűlésen

Baptista lelkipásztorok a József utcai kápolna előtt





A közgyűlésen Nagy János számviteli adminisztrátor jelentést tesz

Papp József kerületi elnök felszólal a közgyűlésen



A gyülekezet nevében *Frittmann László* presbiter mondott köszönetet Lázi testvérnek, aki mindig készséggel tolmácsolta Isten üzenetét és nagyon melegsívű pásztora volt az Úr nyájának. *Györi Erikné* a nőtestvérek nevében mondott elismerő szavakat a jól végzett szolgálatért a lelkipásztornak.

E bensőséges gyülekezeti alkalom nem is volt búcsú valójában, hiszen Lázi testvér, aki a 39 éves missziós szolgálatát letéve nyugalomba vonult, továbbra is az újpesti gyülekezet tagja marad.

Isten áldja meg őt, hogy a felülről kapott erő mértéke szerint továbbra is áldás lehessen a számára kijelölt helyen.

1979. március 17-én a zsúfolásig megtelt imaházban egy örvendező gyülekezet előtt iktatták be tisztébe *Révész Benjámint* testvért, a péceli gyülekezet volt lelkipásztorát, a Közép-magyarországi Egyházkerület titkárát. Örülni jöttek erre az istentiszteletre az újpesti gyülekezet tagjai, a környék lelkipásztorai, a barátok és a hozzátartozók, hogy Istentől kérjenek áldást.

A beiktató igehirdetést *Mészáros Kálmán* szakterületi alelnök végezte. Az igehirdetés után beiktatta *Révész Benjámint* testvért új szolgálatába.

Ezután *Lázi Sándor* testvér, a gyülekezet volt lelkipásztora átadta szolgálatát a meghívott új lelkipásztornak. Majd a péceli gyülekezet presbiter, *Alexovics Győző* testvér állt a gyülekezet elé, hogy a péceli testvérek nevében megköszönje volt lelkipásztoruknak azt a munkát, amelyet közöttük végzett.

Az újpesti gyülekezet nevében *Frittmann László* köszöntötte *Révész* testvért. „Azért imádkozunk, hogy lelkipásztorunk legyen bölcs lelki vezetője a gyülekezetnek, hogy lelki egységben épülhessünk tovább a Szentlélek által.”

Ezután *Révész Benjámint* testvér szolgált Isten igéjével, az 1Kor 2:1–5 alapján. Szólt erőtlenségéről és félelméről, de az Isten hatalmas erejéről is, akinek a nevében kész vállalni a szent munkát. „Jézus Krisztus bűnbocsánatot és erőt osztogat mindenkinek, aki hisz Őbenne.”

Az igehirdetés után a szolgatársak egy-egy igeverssel köszöntötték *Révész Benjámint* testvért és áldást kívántak továbbá szolgálatára. Jelen voltak a testvéregyházak lelkészei és ők is köszöntötték az új pásztor.

Az egész istentiszteletet átfogta és ünnepélyessé tette az énekkar szolgálata. Az istentisztelet zárószakaszában a jól felkészült énekkar elzengte *Handel* *Messias* című oratóriumából a nagy *Halleluja-kórust*. Legyen igaz és mindennapos a gyülekezet életében az az öröm, amit az énekkar Isten dicsőségére énekelt!

PÉCEL

1979. április 7-én iktatta be lelkipásztori tisztébe *Laczkovszki János* egyházelnök *Gerzsenyi László* testvért.

Hargas Gyula, a Közép-magyarországi Egyházkerület elnöke a 100. zsolttárral üdvözölte a gyülekezetet, majd *Laczkovszki János* igehirdetése következett Mk 11:1–10 alapján. Két gondolatkörben hallottuk az ige üzenetét: „A legnagyobb kegyelem, hogy ránk is szüksége van az Úrnak . . . *Gerzsenyi Lászlóra* is, és a péceli gyülekezet előjáróira, tagjaira is . . . A saját üdvösségünkért van ránk szüksége az Úrnak . . . Szívből kívánom, hogy a gyülekezet és a beiktatandó lelkipásztor egyaránt meghallja: Szükségem van rátok, hogy felépüljön a lelki ház. Úgy fogadjátok lelkipásztorotokat és családját, mint az Úr küldötteit, akikre az Úrnak szüksége van.”

Révész Benjámint újpesti lelkipásztor 1Pt 4:7kk versekkel adta át a péceli szolgálatot utódjának. *Gerzsenyi László* a 2Kor 13:1, 4 verseket olvasta fel, és ezek nyomán mondta el, hogy kiről kíván tanúskodni: „*Krisztusról*, aki szívével, halálával alapította a gyülekezetet. Aho-gyan Pál tanúskodott róla, úgy szeretnénk mi a nagy apostol kis utódai is bizonyosságot tenni Urunkról.”

A gyülekezet nevében *Mikes András* köszöntötte az új lelkipásztort, aki másodízben kezdi meg szolgálatát Pécelen.